

CSATÁRI BENCE

Rendszerváltás a hazai könnyűzenei életben

A Rendszerváltás a hazai könnyűzenei életben munkacímű előadás elsősorban a kádári-aczéli könnyűzenei intézmények nyolcvanas évek második felében tapasztalható ideológiai-gazdasági-erkölcsi válságát, valamint – amennyiben volt – az ebből következő felszámolásukat igyekszik bemutatni a Magyar Nemzeti Levéltárban a kulturális tárca iratanyagában megtalálható dokumentumokra alapozva. Ebben a tervek szerint szerepel majd a jogszabályi háttér megváltozása, egyebek mellett a könnyűzenei szakmában egyszerűen csak „giccsadóként” számon tartott, 1971-ben bevezetett diszkriminatív intézkedés 1983-as megszüntetése, majd a Tánctal- és Szanonzbizottság dalszöveg-cenzúrában betöltött szerepének megingása éppúgy, mint az 1985-ös, tehát jóval a rendszerváltást megelőző feloszlata. Ehhez hasonlóan az Országos Rendező Iroda (ORI) 1991. június 30-i hatállyal történő megszüntetését is tárgyalni szeretném. Az ORI esetében külön vizsgálnám azt a sajtópolémiát, ami a szervezet gazdálkodása körüli visszasságokat tárta fel, és amelynek következtében eleinte a KNEB ellenőrizte a működését, majd a rendszerváltás lendületében kormánybiztost neveztek ki az élére. Külön ki kell térni a Magyar Hanglemezgyártó Vállalat (MHV) monopolhelyzetének megingására, majd megszűnésére. Ennek kapcsán szólni kell Erdős Péter MHV-ban betöltött pozíciójának gyengüléséről, az MHV 1983-as márkamenedzsmentekre osztásáról, amely egyfajta versenyhelyzetet teremtett, igaz, egyelőre csak a cégen belül. Természetesen nem lehet kihagyni a rendszerváltás során gombamódra szaporodó kisebb-nagyobb magánvállalkozásokat sem, amelyek sok más profil mellett lemezkiadással foglalkoztak, és amelyek a szakértelem hiánya vagy a piacgazdaságban való tapasztalatlanság miatt rövid életűek voltak. Az előadás a Nemzetközi Koncertigazgatóság monopóliumának felszámolását is igyekszik számba venni.